

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra VED VEJEN

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang01val-shoot-idm140084322702800/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

henne ved Vinduet og set ud, da hun pludselig gav sig til at græde.

— Hvad er der, Frøken Linde, er De syg? sagde Katinka og gik hen og lagde Armen om hende. Hvad er der dog?

Agnes Linde kæmpede med Graaden, men den blev stærkere og stærkere. Hun tog Katinkas Arm bort:

— Lad mig gaa her ind, sagde hun og gik hen mod Sovekamret.

Og der inde kastede hun sig saa ned paa Sengen og fortalte Katinka det altsammen i én Strøm: hvordan hun elskede Andersen, og han legede bare med hende, og hun holdt det ikke ud.

Fra den Dag af havde Katinka været Præstefrøkenens Fortrolige.

Katinka var vant til at være „fortrolig“. Hun havde ogsaa altid været det hjemme, som ung Pige. Til hende kom alle blødende Hjerter. Det laa vel i hendes stille Væsen og i at hun aldrig selv sagde ret meget. Hun egnede sig saa godt til at høre paa andre.

Præstefrøkenen kom næsten hver Dag, og hun blev hos Katinka timevis. Det var det samme igen og igen: hendes Kærlighed og ham. Og hver Dag fortalte hun som noget nyt, hvad der var sagt de tusinde Gange.

Naar hun saa havde siddet og talt tre fire Timer og var kommet til at græde tilsidst, pakkede Agnes sit Arbejde sammen:

— Jo, vi er saamæn et Par rare Høns, sagde hun som Slut.

Nu, da Foraaret var kommet, sad de nede ved Aaen.

Agnes talte, og Katinka hørte til. Hun sad med Hænderne i Skødet og saa' ud over Engene. Der blev sløret derude, og Lavningen lignede en stor blaa Sø. Man saa' ikke, hvad der var Sø og hvad der var Himmel, det var alt kun ét dæmrende blaat. Med Pilegrupperne som Øer i Havet.

Agnes fortalte om den første Tid, da hun kom hjem